

Hur har önskan om könsneutralitet i samhället påverkat den svenska språkvården i Finland?

Charlotta af Hällström-Reijonen & Solveig Arle

Den svenska språkvården i Finland har som målsättning en svenska som ska fungera i det finländska samhället samtidigt som den inte avviker för mycket från svenskan i Sverige. De finlandssvenska språkvårdarna behöver hitta balansen mellan det svenska och det finländska.

I denna artikel granskas hur handboken Svenskt lagspråk i Finland hanterar frågor kring könsneutralitet i upplagorna från 1986 till 2023. I artikeln beskrivs även hur det gick till när yrkesbeteckningen brandman byttes ut till räddningsperson och varför allemansrätt inte byttes ut till en annan term i könsneutralitetens namn. Slutligen diskuteras hur en strävan efter ökad könsneutralitet syns i Stora finsk-svenska ordboken.

Svenskt lagspråk i Finland

Handboken *Svenskt lagspråk i Finland* (Slaf) är en stark norm för lagöversättning till svenska i Finland. Slaf har utkommit i flera upplagor: 1986 (provupplaga), 1988 (första upplagan), 1990, 1998, 2004, 2010, 2017 och 2023. Den första upplagan gavs ut på Justitieministeriet och 1988 tog Statsrådets svenska språknämnd över ansvaret för handboken. Upplagan från 1990 blev officiellt normerande för de statliga myndigheterna, dvs. fick formell status. Sedan 2010 har handboken getts som anvisning i Statsrådets kanslis föreskriftssamling, vilket gett den ännu högre formell status. Handboken syftar i första hand till att samordna användningen av uttryck och termer i det svenska författningsspråket, med ett klart och begripligt svenskt lag- och förvaltningsspråk i Finland som mål.

I provupplagan och de första två egentliga upplagorna nämns inte könsneutralt språk. Första gången könsneutralt språk nämns i Slaf är i upplagan från 1998, och det har kvarstått i alla senare upplagor.

I det följande jämförs de olika upplagorna. Föga förvånande kan man för varje upplaga se en gradvis utveckling mot ökad könsneutralitet.¹

¹ Se även Nordman (2015, 2016) och Palmgren (2017, s. 83–86).

Pronomenet *han* i generisk användning

Enligt en äldre språkvårdsrekommendation kunde pronomenet *han* användas i könsneutral betydelse. (Se till exempel Thors 1981.) Slaf 1998 skriver:

I författningstext har man sedan gammalt använt *han* (*honom*, *hans*) som pronomen, även i fall där man också avser kvinnor. Endast om lagtexten uteslutande gäller kvinnor har man använt *hon* (*henne*, *hennes*). Ibland har man tillgripit en omskrivning av något slag.

Sättet att normalt använda *han* har fått växande kritik. Bland annat i Sverige har man gått in för att i författningstexter skriva så könsneutralt som möjligt. Även i engelska texter ser man allt oftare könsneutrala formuleringar. Eftersom problemet inte blir aktuellt i finskan, måste översättaren själv lösa det. Statsrådets svenska språknämnd rekommenderar att de rikssvenska riktlinjerna för författningsspråket följs (Statsrådsberedningens PM 1994:4). De lyder så här: [---].

Utöver detta bör man ytterligare beakta att det i ändringsförfattningar är skäl att noga överväga om formerna *han*, *honom*, *hans* skall bibehållas eller ersättas med könsneutrala uttryck. Bedömningen måste bli beroende av hur författningen i övrigt ser ut. Det är oftast bättre att i ändringsförfattningar konsekvent bibehålla formerna *han*, *honom*, *hans* än att i en enstaka paragraf ha andra former, eftersom helhetsresultatet kan bli märkligt om man har olika former. (Slaf 1998 s. 97)

Här rekommenderas alltså inte *han* i könsneutral användning längre, men man uppmanas måna sig om helhetsintrycket i texten, och i konsekvensens namn kan man därför i ändringsförfattningar bibehålla formerna *han*, *honom*, *hans*. Detta gäller för alla de följande upplagorna även om upplagan från 2023 också problematiserar användningen av skrivsättet *han* eller *bon*, *hon* eller *han*:

I modernare lagstiftning har man infört *han* eller *bon* eller *hon* eller *han* för att markera könsneutralitet. Denna lösning blir dock ofta språkligt otymplig, i synnerhet om den upprepas. Den kan dessutom uppfattas som exkluderande. (Slaf 2023 s. 90)

Hen

Upplagan från 2017 är den första som nämner det nya pronomenet *hen*, som kan användas i informella texter och motivtexter, men inte i lagtext. I upplagan

från 2023 ser man en försiktig öppning mot att i framtiden införa pronomenet i författningstext, beroende på utvecklingen i Sverige:

Märk: Det könsneutrala personliga pronomenet *hen* ska tills vidare inte användas i svensk lagtext i Finland. Däremot kan pronomenet enligt Statsrådets svenska språknämnd användas i informella texter och motivtext som alternativ till *han eller hon* eller *vederbörande* i fall där könstillhörigheten är okänd eller oväsentlig eller ska otydliggöras. (Slaf 2017 s. 107)

Svenskan har numera ett könsneutralt pronomen, *hen*, som har slagit igenom i språkbruket. *Hen* har dock inte använts i författningstext i Sverige, och Statsrådets svenska språknämnd avråder därför tills vidare från användningen av *hen* i författningstext. Statsrådets svenska språknämnd följer diskussionen kring *hen* i författningstexter i Sverige, och om rekommendationen ändras där, eller om det annars uppstår en situation där saken behöver omprövas, kan nämnden ta upp frågan till diskussion. (Slaf 2023 s. 90)

Språket och de språkliga rekommendationerna i Finland och Sverige påverkar också EU-lagstiftningen. Enligt EU-publikationen *Att översätta unionsrättsakter. Anvisningar* (2023) håller man inom översättarskrået ett öga på utvecklingen i Finland och Sverige gällande pronomenet *hen*:

Pronomenet *hen* ska för närvarande inte användas i rättsakter. Detta kan dock komma att ändras beroende på utvecklingen i lagstiftning på svenska i Sverige och Finland.

Anm.: Pronomenet *hen* är fortfarande kontroversiellt i vissa sammanhang och man bör följa utvecklingen och avgöra från fall till fall om det är lämpligt i EU-texter. Hänsyn bör tas till mottagarnas attityder och ett könsneutralt ordval bör inte dra uppmärksamhet från textens innehåll. I vissa typer av mindre formella texter, som exempelvis informationstexter eller text på en webbplats, kan det passa att använda *hen*, medan mer formell text ställer högre krav på att det ska ha inarbetats. (Att översätta unionsrättsakter, 2023.)

Riksdagsmän och ombudsmän

Könsneutrala yrkesbeteckningar diskuteras i Slaf. I upplagan från 1990 tas ordet *riksdagsman* upp i en förteckning över finlandismer, alltså finlandssvenska

särdrag, och motsvarigheten i Sverige som ges är *riksdagsledamot*. Här handlar det om en språklig förändring som började i Sverige och kom till Finland med en viss fördröjning, och under en övergångstid kunde man alltså på sätt och vis klassa *riksdagsman* som en finlandism. I Slaf 1998 meddelas att ordet *riksdagsledamot* kommit in även i finländsk lagstiftning.

Kansanedustaja I lagstiftningen har hittills använts *riksdagsman*. Enligt prövning kan benämningen *riksdagsledamot* tas in i ny lagstiftning och oftast användas i motive-ringstext. (Slaf 1998 s. 242)

I fråga om titeln *ombudsman* och dess könsneutrala motsvarighet *ombud* är det finskan som leder utvecklingen mot ökad könsneutralitet. Enligt upplagan från 2004 används *ombudsman* på svenska även om man på finska bytt ut den motsvarande titeln *asiamies* ('ärende' + 'man') till *valtuutettu* ('ombud'). Detta upprepas i upplagan från 2010. Där ges lite tyngd åt titeln *ombudsman* med en komplettering att det svenska ombudsman också används som lånord i bland annat engelska. I upplagan från 2023 ser vi en uppluckring av rekommendationen att bara använda den könade titeln på svenska. Det konstateras att titeln *ombudsman* lever kvar, men att utvecklingen går mot större könsneutralitet:

Merparten av de yrkesbeteckningar som används i dag är könsneutrala, som *forskningsassistent*, *handläggare*, *lärare* och *webbredaktör*. Några könsmarkerade yrkesbeteckningar lever dock fortfarande kvar. Dels handlar det om några kvinnliga yrkesbeteckningar som slutar på *-ska*, t.ex. *barnmorska*, dels om ett antal yrkesbeteckningar och funktioner som slutar på *-man*, t.ex. *ombudsman* och *talman*. Utvecklingen går i riktning mot att göra även sådana titlar och yrkesbeteckningar könsneutrala, bl.a. ersätter *tjänsteperson* allt oftare *tjänsteman* i allmänna sammanhang. I osäkra fall är det bra att kontrollera de senaste rekommendationerna. När nya yrkesbeteckningar införs bör de vara könsneutrala. (Slaf 2023 s. 92.)

Formulering som sticker i ögonen

I upplagan från 2010 finns en formulering som i dag på grund av ordvalen "ytterligheter" och "alla sammanhang" inte känns saklig.

Att skriva könsneutralt innebär inte att man måste gå till sådana ytterligheter att man kallar *talmannen* för *talkvinnan* eller att man byter ut pronomen *man* mot substantivet *kvinna* i alla sammanhang. (Slaf 2010 s. 108)

Denna formulering finns också i upplagan från 2004 (s. 106), där även en källa till formuleringen anges, nämligen Sveriges riksdags språkspalt. ("I Sveriges riksdags språkspalt påpekas att ett könsneutralt skrivsätt inte innebär att man måste gå till sådana ytterligheter att ...").

Den här formuleringen finns inte i de nyare upplagorna, och den sticker i ögonen i dag. Man kan fråga sig om det verkligen är översättare och andra språkbrukare man riktar sig till med den formuleringen, eller om man kanske blidkar eventuella kritiker? Eller är det bara så att skribenten luftar sina egna åsikter och raljerar över hur andra, mindre förträffliga språkbrukare betar sig? Ordvalet känns starkt och signalerar att skribenten har en klar åsikt.

Språkvård

Brandmannen som blev räddningsperson

Titeln räddningsperson är ett ganska färskt exempel på en diskussion om könsneutralt språk som förts inom den finlandssvenska språkvården. På finska fanns det en beställning att frånga den könade titeln *palomies* 'brandman' och detta påverkade också den svenska titeln.

Initiativet kom från Inrikesministeriet, som önskade införa en könsneutral finsk titel i stället för titeln *palomies*. Dessutom ville man frånga förleden *palo-* 'brand' eftersom räddningspersonalen inte bara sysslar med brandsläckning. På ministeriet hade man inte tagit ställning till den svenska motsvarigheten.

Till språkvårdarna på Institutet för de inhemska språken kom ärendet den 21 december 2022 då språkvården blev kontaktad av en person som i vårt frågeregister bokförts med titeln räddningschef. Hen skrev:

Som jag nyss på telefonen konstaterade, är problemet det att man håller på att uppgöra könsneutrala yrkesbeteckningar inom räddningsväsendet. Bland de första som ändras är de med -mies på slutet, dvs. *palomies* osv. Det är viktigt att de svenskspråkiga motsvarigheterna kommer ut så snabbt som möjligt. För närvarande är den officiella översättningen på pelastaja brandman. För att nu komma fram till en vettig och språkligt riktig könsneutral benämning, skulle jag gärna be er om hjälp. Versioner som diskuterats är bl.a. räddningsperson och räddare. (Frågeregistret Kielineuvontarekisteri, Institutet för de inhemska språken, 21.12.2022)

Efter denna första kontakt kom frågan från flera andra frågeställare och diskuterades inom språkvården och dess nätverk fram till slutet av våren. Till att börja med svarade språkvårdarna att titeln *brandman* är svår att ersätta och att

de inte kan rekommendera något annat än just denna titel. Men en lång rad utredningar gjordes, och kontakt togs även med Språkrådet i Sverige. Frågan landade till sist hos författningsöversättarna och terminologen på Statsrådets kansli. Statsrådets terminolog utredde ärendet, i samarbete med Myndigheten för samhällsskydd och beredskap i Sverige och myndighetsspråkvårdaren på Institutet för de inhemska språken. Utredningen resulterade i att *räddningsperson* rekommenderades som svensk motsvarighet till *pelastaja*. (I diskussionen föreslogs även *räddare* men detta ville språkvården inte rekommendera. Trots det förekommer även denna titel i bruket på vissa håll.)

Fallet med *räddningsperson* är intressant, eftersom det bryter mot det vanliga mönstret att finlandssvenskan och den finlandssvenska språkvården följer efter sverigesvenskan och den sverigesvenska språkvårdens rekommendationer. Lena Lind Palicki skriver i en kolumn i Svenska Dagbladet om titeln *brandman* i sverigesvensk kontext så här:

Även *brandman* går riktigt segt. Det har inte saknats förslag, men varken *brandperson* eller *brandsoldat* har fått fäste. Inte heller flög det när Gislaveds kommun för några år sedan ville kalla brandkårens anställda för *handläggare inom samhällsskydd och beredskap*. [...] Frågan är om förändringarna i finlandssvenskan kan påskynda förändringar i sverigesvenskan. Traditionellt sker sällan ordimporter i den riktningen över Östersjön – mer vanligt är det att ord färdas åt det hållet – men kanske är det dags. I så fall röstar jag för att det utmärkta *intressebevakare* istället för *god man* också tas med på samma skepp. (Lind Palicki 2024)

Den här gången styrde Inrikesministeriets önskan att införa könsneutrala titlar i finskan språkbruket även för finlandssvenskans del, vilket gjorde att de finlandssvenska språkvårdarna blev tvungna att ta ställning till frågan oberoende av den sverigesvenska språkvården. Det vore utmärkt om det blir samma titel man stannar för även i Sverige. Det vore i enlighet med den finlandssvenska språkvårdens strävan att hålla finlandssvenskan så lik svenskan i Sverige som möjligt. Om man i Sverige föredrar "handläggare inom samhällsskydd och beredskap" eller någon annan titel framför *räddningsperson* har vi därmed i *räddningsperson* fått en ny samhällelig finlandism. Det vore inget att uppröras över, men vi hoppas naturligtvis ändå på att lyckas exportera räddningspersonen till Sverige. Då skulle vi avvika från det vanliga mönstret, då svenskan i Sverige går först och finlandssvenskan kommer efter något år senare, som i fallet med *riksdagsman* > *riksdagsledamot*.

Allemansrätt

Ett fall där finskan övergick till en könsneutral term men finlandssvenskan inte var då Forststyrelsen i Finland² beslutade att på finska använda det könsneutrala *jokaisenoikeus* 'allas rätt' i stället för *jokamiehenoikeus* 'Allemansrätt, varje mans rätt'. På svenska kvarstod ordet *Allemansrätt*.

En av motiveringarna var att ordet består av förledet *alleman* som har förekommit i svenskan sedan 1500-talet i betydelsen 'var och en', men numera är utdött som självständigt ord. En annan motivering var att efterledet är huvudled, vilket gör att rätten är det centrala. Och i motsats till *brandman* är det inte en titel som bär på en föråldrad föreställning om att den som innehar titeln måste vara en man. (Falk 2023.)

Stora finsk-svenska ordboken

Han eller hon blev hen

Även i *Stora finsk-svenska ordboken*, en samtidsordbok utgiven av Institutet för de inhemska språken, syns förskjutningen mot ett mer könsneutralt språk.

Ett projekt som internt kallades för "henifiering av ordboken" genomfördes 2022. Det innebar att hela ordboken systematiskt genomsöktes på exempel där det finska könsneutrala personliga pronomenet i tredje person, *bän*, översattes med *han* eller *hon* (samt böjningsformerna *hans*, *hennes*, *honom*, *henne*). Ordbokens första upplaga publicerades 1997, och i exemplen syntes tydliga spår av att språkvården fram till tidigt 1990-tal rekommenderat *han* som generellt pronomen, i stället för till exempel det klumpigare *han eller hon*. *Han* sågs också som det minst markerade alternativet för översättning av *bän* i exemplen i ordboken.

Sammanlagt gjordes cirka 7 000 ändringar av exempel där *bän* översattes med *han* eller *hon* till *hen* (samt genitivformen *hens* och objektsformen *ben*). Alla *han* eller *hon* ändrades ändå inte till *hen*. I motiverade fall fick de könade pronomenen stå kvar. Det var till exempel i citat och i exempel där pronomenet styrs av innehållet. Ett exempel är uppslagsordet *punertava* där exempelmeningen är "hänellä on punertava parta"; på svenska "hans skägg skiftar i rött". I vissa exempel fick *honom* eller *henne* stå kvar för att göra det tydligare att objektsform skulle användas i något sammanhang. Användarresponserna tyder inte på ett större missnöje med *ben* i stället för *han* eller *hon*.

² Forststyrelsen är ett finländskt statligt affärsverk med uppgift att förvalta statens mark- och vattenområden.

Införandet av *ben* var ingen genomgående revidering av ordboken ur ett genusperspektiv. Men sökningarna på de könade pronomenen ledde till att redaktionen identifierade vissa exempel som innehållsmässigt förlegade, vilket gjorde att dessa kunde åtgärdas genom strykning eller omformulering. På detta sätt kunde till exempel synen på mäns och kvinnors roller i yrkeslivet eller äktenskapet uppdateras.

Feminina suffix

Hittills har ingen genomgående revidering av ordartiklar som ur ett genusperspektiv kan klassas som föråldrade gjorts av ordbokens i dag drygt 110 000 artiklar. Men i samband med det fortlöpande arbetet med ordboken uppdragas både enskilda fall och återkommande mönster som borde åtgärdas.

Könade titlar och yrkesbenämningar innehåller ofta suffix som -tris, -arina och -erska (t.ex. *skulptris* 'kvinnlig skulptör', *lärarinna* 'kvinnlig lärare', *sångerska* 'kvinnlig sångare'). Som ett experiment gjordes sökningar på de här suffixen 2024, vilket gav en lista över 142 artiklar som kunde uppfattas som problematiska, då många av dem speglar en föråldrad samhällssyn.

Här fanns ingen övergripande lösning, som kunde göras mer eller mindre automatiskt, utan varje artikel måste bedömas var för sig. I vissa fall är den feminina titeln en adekvat ekvivalent för det finska uppslagsordet som i sig är ett ålderdomligt ord. Ett exempel på detta är uppslagsordet *johtajatar* där den svenska översättningen är *föreståndarinna*, *direktis*. I detta fall kan man fråga sig om hela ordboksartikeln alls är motiverad i en samtidsordbok. De här orden används knappast i dagens samhällstexter, men hos ordbokens användare kan finnas ett behov att slå upp dem – bland användarna finns säkerligen både historiker och översättare av litteratur som berättar om gångna tider. I dagens nätupplaga är det inte heller någon brist på utrymme, så ålderdomliga ord behöver inte strykas med motiveringen att ge plats för nya, vilket var ett nödvång på de tryckta ordböckernas tid.

I andra fall gavs dock en kvinnlig yrkesbeteckning som ekvivalent för ett könsneutralt uppslagsord, med bestämningen "naisesta" 'om kvinna'. Till exempel gavs *skådespelerska* med denna bestämning som ekvivalent för det könsneutrala *näyttelijä*, vilket av användarna eventuellt kunde tolkas som att en kvinnlig skådespelare ska benämnas skådespelerska. Fall som detta löstes med att bestämningen utökades med ett *myös* ('också'):

näyttelijä¹² KS

skådespelare -n = (myös amm);
aktör -en -er; (puhek) skådis -en -ar;
(naisesta myös) skådespelersk|a -an -or

Länk till artikeln:

Bild 1. Ordboksartikeln "näyttelijä" i Stora finsk-svenska ordboken efter att den uppdaterats med tillägget "myös", som förtydligar att också kvinnor kan benämnas "skådespelare", "aktör" eller "skådis".

Förhoppningsvis förstår användarna att tolka artikeln rätt: oberoende av kön kan *näyttelijä* översättas med *skådespelare*, *aktör* eller det talspråkliga *skådis*. För kvinnor finns ytterligare alternativet *skådespelerska*.

Materialet från sökningarna på feminina suffix kan i framtiden komma till nytta i en genomgående revidering av *Stora finsk-svenska ordboken*. I sökningsresultaten var vissa ämnesområden väl företrädde: vård, sexualitet och hushållsarbete. Tyvärr förekom suffixen också rätt ofta i nedsättande uttryck. Som kuriosas kan nämnas att sökningarna i flera fall ledde till artiklar med en koppling till magi eller trolldom, till exempel då *sierska* och *förtrollerska* gavs som ekvivalenter. Sammantaget kan man skönja konturerna av vissa föreställningar om kvinnor.

Det är inte helt enkelt att avgöra i vilken grad den här kvinnobilden är utdaterad i dag, eller i vilken grad den ska ses som problematisk i arbetet med en ordbok – en av de främsta funktioner en ordbok har är att beskriva språket, även de drag som inte direkt kan rekommenderas. Här finns behov av uppdateringar, men de bör göras med eftertanke och utgående från undersökningar om dagens språkbruk. Lika enkelt som då man ersatte *han* och *hon* med *hen* blir det inte.

Sammanfattning

Både språkvårdare och ordboksredaktörer är en del av samhället. Precis som andra har de numera en större medvetenhet om könsneutralt språk, och inställningen är positivare än vad den var för några decennier sedan.

Diskussionen om det könsneutrala pronomenet *hen* har planat ut. Den var aldrig lika politisk och partipolitisk som i Sverige, och troligen underlättade det att finländare har ett nära förhållande till det finska könsneutrala pronomenet *hän* och därför har lättare att förstå nyttan med ett sådant.

Slutligen kan man konstatera att även om den finlandssvenska språkvården alltid håller ett öga på utvecklingen i Sverige är den också i hög grad beroende av vad som händer på finska. Detta faktum påskyndade processen i fallet där *brandmannen* blev en *räddningsperson*.

Summary

Finland-Swedish language planning seeks to promote a variety of Swedish that functions effectively within Finnish society while remaining sufficiently aligned with Swedish as used in Sweden. Planners must therefore balance what is practical in the Finnish context with what corresponds to usage in Sweden.

This article examines how the handbook on Swedish legal language in Finland, *Svenskt lagspråk i Finland*, has addressed issues of gender neutrality across its editions from 1986 to 2023. While Finland-Swedish language planning consistently monitors developments in Sweden, it is also strongly influenced by changes in Finnish. For example, developments in Finland accelerated the replacement of the term *brandman* ('fireman') with *räddningsperson* ('rescue person'). By contrast, when Finnish shifted from *jokamiehen oikeus* ('everyman's right') to *jokaisen oikeus* ('everyone's right'), Finland Swedish retained the traditional term *allmansrätt*.

The article also considers efforts to promote gender neutrality in the Finnish-Swedish dictionary *Stora finsk-svenska ordboken*. Language planners and lexicographers, as members of society, have become increasingly aware of gender-neutral usage and display a more positive attitude towards it than was the case a few decades ago.

Referenser

Att översätta unionsrättsakter. Anvisningar, 2023. Europeiska unionen. <https://commission.europa.eu/system/files/2023-05/Att-oversatta-unionsratts-akter-anvisningar.pdf>.

Falk, Mia, 2023: Allemansrätten har aldrig exkluderat någon. Institutet för de inhemska språken, 27.6.2023. <https://sprakinstitutet.fi/allemanratten-har-aldrig-exkluderat-nagon/>.

Lind Palicki, Lena, 2024: Det kan vi lära oss av finlandssvenskan. Svenska Dagbladet, 14.5.2024.

- Nordman, Marianne, 2015: Språkliga vägvisare för den som skriver juridisk text på svenska. I: *Folkmålsstudier* 53, s. 227–248. Helsingfors: Föreningen för nordisk filologi.
- Nordman, Marianne, 2016: Språk, språkbruk och språkvård inom juridik. I: Hans Landqvist m.fl.: *Juridik på svenska i Finland. Perspektiv på språk och rätt*, s. 172–248. Vasa: Scriptum.
- Nya ord publicerade i *Stora finsk-svenska ordboken*, 2022. Institutet för de inhemska språken, 4.6.2022. <https://sprakinstitutet.fi/nya-ord-publicerade-i-stora-finsk-svenska-ordboken/>.
- Palmgren, Sten, 2017: Lagspråket. I: Marika Tandefelt (red.): *Språk i skola och sambälle. Svenskan i Finland i dag och i går. II:2*. Skrifter utgivna av Svenska litteratursällskapet i Finland 810, s. 70–96. Helsingfors: Svenska litteratursällskapet i Finland.
- Svenskt lagspråk i Finland*, 1998. Henrik Bruun, Sten Palmgren (red.). Statsrådets svenska språknämnd. Esbo: Schildts Förlags Ab.
- Svenskt lagspråk i Finland*, 2004. Henrik Bruun, Ann-Marie Malmsten, Sten Palmgren (red.). Statsrådets svenska språknämnd. Esbo: Schildts Förlags ab.
- Svenskt lagspråk i Finland Slaf – Ruotsinkielinen lakikieli*, 2010. Föreskrifter, anvisning och rekommendationer från statsrådets kansli 1/2010. Statsrådets svenska språknämnd. Helsingfors: Statsrådets kansli.
- Svenskt lagspråk i Finland Slaf – Ruotsinkielinen lakikieli*, 2017. Statsrådets kanslis publikationsserie 1/2017. Statsrådets svenska språknämnd. Helsingfors: Statsrådets kansli.
- Svenskt lagspråk i Finland Slaf – Ruotsinkielinen lakikieli*, 2023. Statsrådets kanslis publikationer 2023:17. Statsrådets svenska språknämnd. Helsingfors: Statsrådets kansli.
- Thors, Carl-Eric, 1981: Torsdag med Thors. Hufvudstadsbladet, 5.2.1981. (neddaddad 12.6.2025). <https://sprakinstitutet.fi/kolumn/1981-del-1/>.

Författare

Charlotta af Hällström-Reijonen är filosofie doktor och enhetschef vid Svenska språkvårds- och ordboksenheten, Institutet för de inhemska språken, Utbildningsstyrelsen i Finland.

Solveig Arle är språkvetare och redaktör för Stora finsk-svenska ordboken, vid Institutet för de inhemska språken, Utbildningsstyrelsen i Finland.

Nyckelord

könsneutralt språk, språkvård, lagspråk, myndighetsspråk, lexikografi

Bibliografiske oplysninger

af Hällström-Reijonen, Charlotta & Solveig Arle, 2026: Hur har önskan om könsneutralitet i samhället påverkat den svenska språkvården i Finland?

I: Kirsten Lindø Dolberg-Møller (red.): *Sprog i Norden 2026*, s. 50-61.

<https://tidsskrift.dk/sin/index>

© Forfatterne og Netværket for Sprognævnene i Norden
